

Rodin *Gondolkodójának* görnyedő bronzalakja és a múltak mélyéről szóló oktató hang – *Gondold át, mielőtt megszólalnál! Tedd a szád elé a kezed, aztán beszélj!* –, ez a vizuális és verbális emlék agyamban összeforr: a fényképen magát a Gondot látom. A középpontban álló küldött töpreng, mielőtt véleményt nyilvánítana – megfontoltan szája elé tartja jobb kezét.

A töprengés fontos képesség – e bombasztikus közhely itt talán mégis helyénvaló. A Gond ugyanis a Megoldást előlegezi – *gondolkodom, tehát megoldásra juthatok.*

A Föld vízellátása a legsúlyosabb megoldásra váró feladatok közül való.

A nemzetközi konferencia – ez az ökológiai agytröszt – mindenekelőtt hatalmas veszélyek elhárítására hivatott. Szóval a fotó főszereplője gondolkodik. Nem tudni pontosan, miről, de érezzük: a bajról – s a töprengő arckifejezése, testtartása rögtön azt sugallja: *dolgozunk a megoldáson.*

Rodin híres műve eredetileg egy szoborcsoport főalakja. Dante *Isteni színjátékának* egyik részletéhez készült: a Pokol kapujában várakozó embertömeg fölé magasló és szinte helyettük gondolkodó lelkiismeret megszemélyesítője. Szimbolizálhatja-e a nagyon is valóságos, materiális katasztrófa elhárítására szerveződött szakmai összefogást a kép? Lehet-e visszalépni a pokol kapujából?